

วิธีชวนลูกให้รักการอ่าน

โพสต์เมื่อ ก.พ. 22, โพสต์โดย [แม่น้องกานต์](#) หมวดหมู่ [การเลี้ยงลูก](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s);})(); (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });
```

ทุกครั้งที่เวลาเห็นลูกนั่งอ่านหนังสือแล้วอยากรู้สึกดีค่ะ ไม่ทราบเพื่อนๆเป็นเหมือนกันไหม กานต์เป็นเด็กชอบอ่านหนังสือมาก (แต่ตอนนี้จู่จู่กับเกมส์..55) 📖

ถ้าแกล้งเอาหนังสือเล่มใหม่วางไว้ให้เห็นจะทนนิดไม่ต้องขออ่านก่อนทำอะไรทั้งนั้น แล้วก็จมอยู่กับหนังสือแบบไม่เผลอไม่เลิกกันเลยทีเดียว อย่างตอนถ้าไปห้างแล้วเบียดกับพ่อแม่ก็จะขอแยกตัวไปร้านหนังสือ ร้านประจำก็คือ se-ed ค่ะคงมากกว่า 8 สาขา ที่น้องกานต์เคยไป เช็ดพื้นให้เขามาแล้ว (ก็ไปนั่งอ่านที่พื้นร้านนะค่ะ)

ทำให้มานึกย้อนไปว่าจุดเริ่มตรงไหนกันนะ ที่มีส่วนทำให้ลูกรักการอ่านขึ้นมาได้ ขอเรียงลำดับตามอายุลูกดังนี้ค่ะ

ก่อนวัยเรียน – ตั้งแต่ลูกเริ่มหัดหยิบจับของ อ้อซื้อหนังสือโพนมาให้เขาเล่น ทำความคุ้นเคยกับรูปลักษณ์ของหนังสือ

เมื่ออ่านให้ฟังบ้าง ชี้ชวนดูรูปบ้าง ฝายลูกก็เอาจากัด เอามาขว้างปา หรือเอามาเรียงต่อเป็นขบวนรถไฟบ้างก็ไม่ใช่ไร

ขอให้เขาเกิดความรู้สึกว่าหนังสือคือของเล่นคู่่มือ สนุกสนมคุ้นเคยและให้ความสุขกับเขาได้

ส่วนหนังสือกระดาษพวกนิทานภาพต่างๆก็จะมีค่ะ แต่ไม่ให้เป็นของเล่นจะเอาไว้อ่านให้ฟังก่อนนอนทุกคืน

(เวลาอ่านนิทานให้ลูกฟังจะชี้นิ้วไล่ตามคำพร้อมกับการออกเสียงไปด้วย ลูกจะจดจำคำเหล่านั้นในลักษณะเดียวกับ

จำภาพและช่วยให้อ่านหนังสือออกได้เร็วค่ะ)

ในวัยอนุบาล1-2 นอกจากแม่จะอ่านนิทานให้ฟังแล้ว กานต์ก็จะเริ่มอ่านนิทานภาพเอง ขอแบบตัวหนังสือน้อยๆ รูปใหญ่สวยๆ

วัยขนาดนี้เด็กๆจะชอบอ่านออกเสียง ระหว่างที่ลูกอ่านเราควรฟังลูกนะค่ะ (หรือแกล้งทำเป็นฟังก็ได้ แล้วเออ ออเข้าเรื่อง

แบบเนียนๆ ก็สบายอยู่แล้วเพราะแต่ละเรื่องลูกอ่านซ้ำไปมาไม่รู้กี่เที่ยวแล้วนี่นา..ทำไมจะจำไม่ได้..อิอิ) เมื่อลูกอ่านจบก็ชื่นชม

หอมแก้มลูกนี่เป็นสุดยอดรางวัลของเด็กๆเลยนะค่ะ ถ้าเราฟังลูกอ่านคำไหนที่ออกเสียงไม่ชัดจะได้ช่วยแก้ไข หรือเจอคำยาก

ก็ช่วยเขาอ่านให้ลูกจะได้ไม่หงุดหงิด หมดกำลังใจจะอ่านต่อ

พอขึ้น อ.3 ตอนนี้อ่านในใจได้แล้วก็มาชอบอ่านป๊อปอนด์ที่เป็นภาพวาดเพราะชอบมุกตลก นั่งอ่านซ้ำๆอยู่กับคนเดียว

ตอนนี้ลูกไม่อ่านให้เราฟังอีกแล้วนอกจากว่าเจอมุกไหนตลกมากๆ ก็จะดึงมือเราไปดูเพื่อให้ร่วมซ้ำด้วยเป็นระยะๆ

อ้อยก็จะเลือกหนังสือที่ชอบมาอ่านด้วยพร้อมๆกันกับลูก เพราะถ้าเราดูละครหรือเล่นเกมส์ก็อาจดึงความสนใจของลูกไปได้

- ที่ห้วนอน มีหนังสือวางไว้เราอ่านให้ลูกเห็น ลูกก็จะหยิบหนังสือของเขามาอ่านบ้างทันที ลองดูซิค่ะ
- ที่โนรธ ก็มีหนังสือติดเอาไว้ประจำเผื่อไว้อ่านเวลาต้องรอคอยลูกเลิกเรียน ลูกลงมาจากตึกก็เห็นเราอ่านหนังสือรออยู่

ถ้ารอบตัวเขามีหนังสือเป็นสิ่งแวดล้อม เห็นคุณพ่อคุณแม่ก็อ่านหนังสือ ลูกก็ต้องรักการอ่านได้ไม่ยากเลย

ชั้นชั้นประถม ก็มาติดการ์ตูนความรู้เกาหลิจากค่ายต่างๆ ทั้ง นานมีบุ๊คส์ , se-ed kiddy ตอนนี้ไม่ต้องชักชวนแล้วค่ะ

ลูกโตเข้าใส่เองเลย พาลูกไปเที่ยวงานหนังสือบ้างเมื่อมีเทศกาลลดกระหน่ำนะค่ะให้เขามีโอกาสเลือกซื้อหนังสือเอง

ตอนกันไปครั้งแรกก็ตื่นเต้นมาก มีแต่หนังสือเต็มไปหมดแม้กระทั่งตะลุยเข้าบู๊ทนั่นบู๊ทีนี้ โน่นนั่นชี้ชวนหนังสือมากมาย

ในที่สุดลูกก็เลือกมาแต่การ์ตูนพวกนี้ทั้งนั้น ก็ต้องยอมค่ะ อย่างน้อยในความสุขก็พ่วงความรู้ไปด้วย และเพื่อนบอกว่า

เคยไปถามเด็กๆที่ได้เหรียญสวท.หลายคนบอกว่าชอบอ่านการ์ตูนความรู้พวกนี้ อาจจะจริงเพราะกานต์ก็เป็นค่ะ

ในงานหนึ่งอ้อยมีโอกาสได้เจอ อ.ชีวัน วิสาสะ ประจักษ์นิทานเด็กชื่อดังเจ้าของ “อีเล้งเค้งโค้ง” ขวัญใจเด็ก

จึงขอปรึกษาเรื่องวัยของเด็กกับหนังสือ เพราะอ้อยอยากให้ลูกเปลี่ยนจากการดูการ์ตูนความรู้หันมาอ่านวรรณกรรมเยาวชนบ้าง

อ.ชีวันบอกว่า ต้องรอพ้นช่วง 10 ขวบ เด็กที่อ่านหนังสือจะหันมาสนใจหนังสือประเภทวรรณกรรมเยาวชนได้เอง

เฮ้อ..ค่อยคลายใจหน่อยว่ายังมีเวลาเพราะตอนถามอ.ชีวันกานต์ 8.7 ขวบ อ้อยเกรงว่าลูกจะติดการ์ตูนความรู้จนแกะไม่ออก

เพราะมันก็ดูตู่อยู่เหมือนกัน แต่ในความเห็นของลูกบอกว่า “คุณแม่อ่านหนังสือแบบนี้ได้ยังงี้มีแต่ตัวหนังสือทั้งนั้น

รูปประกอบเล็กน้อย” เลยตอบว่ามีรูปน้อยเพื่อให้เราจินตนาการเองตามใจชอบ ไม่ตีกรอบเราไงละ สักวันลูกจะชอบนะ

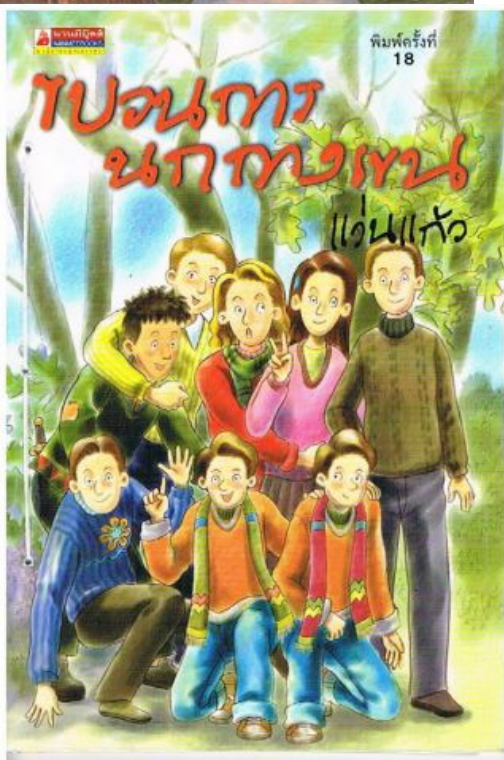
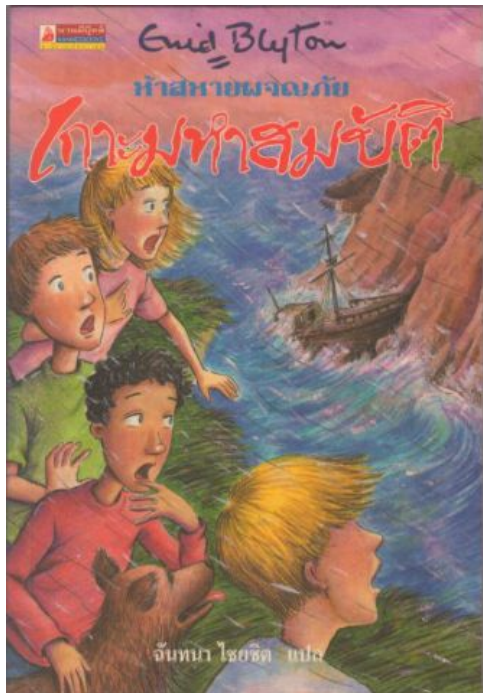
อ้อยเป็นคนชอบอ่านวรรณกรรมเยาวชนอยู่แล้วก็เลยซื้อไว้หลายเล่ม ช่วงหลังๆก็เอามาวางไว้ให้ลูกเห็นบ่อยๆ บางทีก็พูด

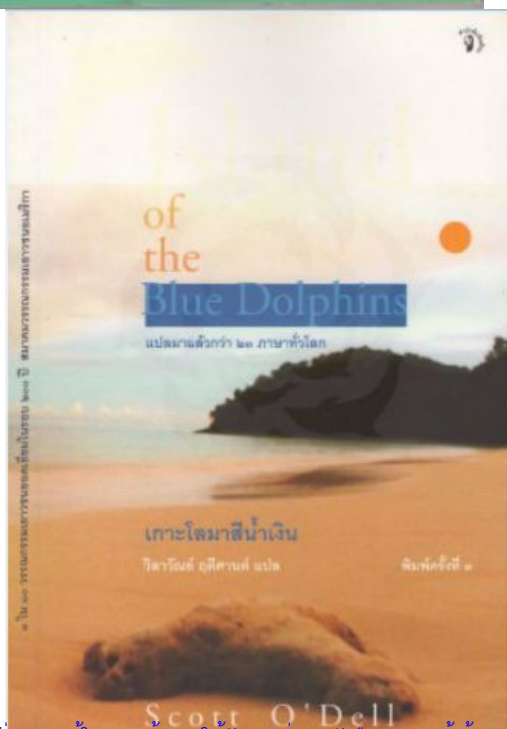
คุยเรื่องเนื้อหาของเล่มนั้นๆให้เขาฟังเพื่อกระตุ้นความอยากรู้ ซึ่งเป็นนิสัยพื้นฐานของเด็ก จนตอนนี้กานต์เริ่มอ่านวรรณกรรม

ที่มีแต่ตัวหนังสือเต็มหน้าได้แล้ว เย้...9 ขวบเอง

นี่คือวรรณกรรมเยาวชนที่กานต์อ่านจบไปแล้ว และเรื่อง "เกาะโลมาสีน้ำเงิน" กำลังอ่านค้างอยู่ค่ะ

เด็กดอยพลวงบันทึกได้กับเด็กดอยพลวง, เด็กดอยพลวง
O'Dell, Scott (1961) Island of the Blue Dolphins, เด็กดอยพลวง